

**Specimen medicum inaugurale de podagra et maxime efficaci gummi
guajaci in spiritu nitri dulci soluti atque hirudinum in eadem usu / Quod ...
eruditorum examini submittit Joachimus ab Exter.**

Contributors

Exter, Joachimus ab.
Universiteit van Friesland.

Publication/Creation

Franequerae : Apud Gulielmum Coulon, 1789.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/yh455tec>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

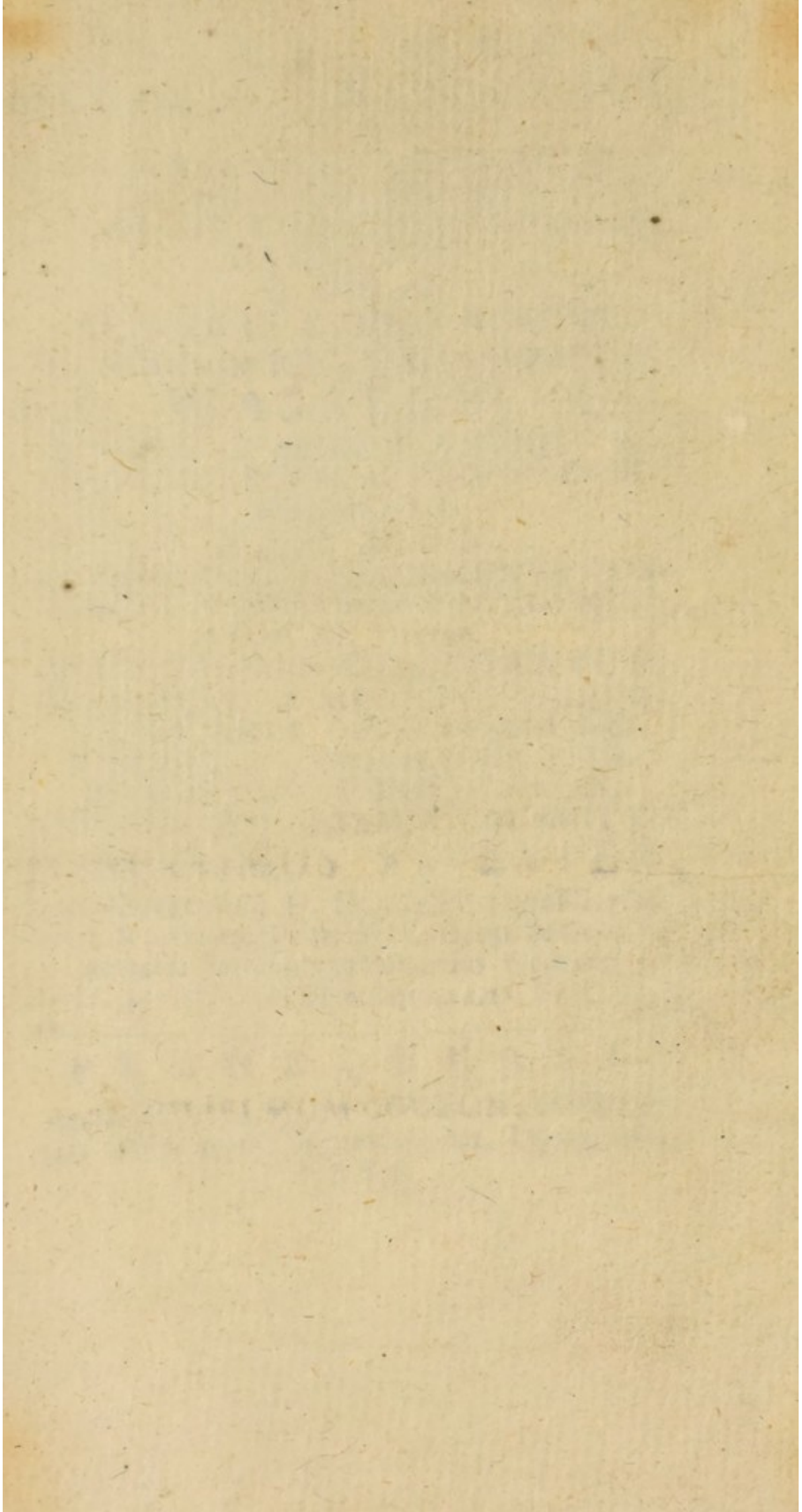
Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Supp. 59,144/B

Nijhoff
7.50 guilders
16 Jan. 29

Digitized by the Internet Archive
in 2016 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b28739887>

SPECIMEN
MEDICUM INAUGURALE,
DE
PODAGRA ET MAXIME EFFICACI GUM-
MI GUAJACI IN SPIRITU NITRI DUL-
CI SOLUTI ATQUE HIRUDINUM IN
EADEM USU

QUOD
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate RECTORIS MAGNIFICI
E V: WASSENBERGH,
LINGUÆ GRAECÆ & ANTIQUITA-
TUM GRAECARUM PROFESSORIS
ORDINARI

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI CON-
SENSU & Nobilissimæ FACULTATIS
MEDICÆ Decreto.

PRO GRADU DOCTORATUS,
SUMMISQUE IN MEDICINA CHIRUR-
GIA ET ARTE OBSTETRICIA HO-
NORIBUS, AC PRIVILEGIIS RITE
ET LEGITIME CONSEQUENDIS,
ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT
JOACHIMUS AB EXTER,

Hamburgensis J. U. DOCTOR; consiliarius
aulæ & archiater Principis Episcopi de Corvey;
adhesor societatis scientiarum Viadrinæ.
A. D. 20 AUGUSTI MDCCCLXXXIX. H. L. Q. S.

FRANEQUERAE,

Apud GULIELMUM COULON, Illust. Fri-
sæ. Ordd. atque Eorund. Acad. Typograph,

1789.

2 P 3 C 1 M E N
MEDICUM IN ALCOHOLE

D E
FODAGRA ET MAXIME EFFICACIUM
MI GUACI IN SERRITUTINIBUS
CI SOLUTI ATQUE HIRUDINUM IN
EADENUSO

Q U O D
ANNUNTIAT SUMMO NUMINE
EX ALGORE RECTORIS MAGNI CI
E V W A S S E R B E R G I

LINGUE GRÆCÆ & ANTIQVITA-
TUM GRÆCARVM PROFESSORIS
ORDINARI

N E C N O N
AMPLIUM SENIUS ACADEMICI CON-
SENSU & NOMINE FACULTATIS

MEDICÆ P R O F E S S O R I
P R O G R A D U D O C T O R A T U S

SUMMIQVE IN MEDICINA CHIRUR-
GIA ET ANATOMIA INGEN-
DIT
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

PROFESSORIS J. L. DOCTOR; conuincit
suis & archiepiscopi Episcopi de
superior societas in eandem
A. M. 18 AUGUSTI 1862

T R A N S L A T
A GULIELMO COLON, Typo-
g. Off. adque Form. Acad. Typogr.

PARENTI OPTIMO,
D O M I N O
JOANNI GOTHOFREDO
AB EXTER,

VIRO CELEBERRIMO ATQUE ME-
RITISSIMO, MEDICINAE DOC-
TORI, ATQUE PRAEFECTO
COLLECTIONIS NATURALI-
UM, QUAE IN BIBLIOTHE-
CA ILLUSTRIS AC LIBERAE
S. R. I. REIPUBLICAE HAM-
BURGENSIS CONSERVAN-
TUR;

HANC DISSERTATIONEM,

IN ANIMI GRATI TESTIMONIUM

DEVOTA MENTE

D. D. D.

FILIUS OBEDIENTISSIMUS

AUCTOR.

S P E C I M E N
MEDICUM INAUGURALE

DE

PODAGRA ET MAXIME EFFICACI
GUMMI GUAJACI IN SPIRITU NI-
TRI DULCI SOLUTI ATQUE HI-
RUDINUM IN EADEM USU.

§. I.

Morbis humano generi maxi-
me infestis, veris profecto
Medicorum crucibus, ad-
numerari omnino meretur
Podagra, cujus nodi jam
olim, ut incurabiles, artis salutaris
cultoribus objiciebantur. Quare haud
incongruum fore credidi, si, Promotionis
meæ Doctoralis occasione, brevem con-
scriberem commentariolum de optima
hunc morbum, tum externis tum internis
præsidiiis, curandi ratione: quum & hujus
morbi uti plurimorum aliorum cognitio
& cura postremis his annis quam pluri-
mum emendata sit.

A 3

Quum

Quum autem omnis morbi cura vana & præcaria sit (paucis per sic dicta specifica curandis exceptis) quæ non rationali causæ sedisque mali cognitioni innitatur, quædam de morbi indole in genere erunt præmittenda.

§. II.

Est igitur Podagra ista Arthritidis species, quæ præ reliquis partibus, articulationes ossium pedum crurumque occupare solet, unde & facile Chiragræ titulo ad extremitates superiores transfertur. Quæ ratione & distinguitur a Rheumaticis istarum partium adfectionibus, quum illæ partes musculosas, sed non articulorum fabricam lædant.

Cum omni ergo adfectione arthritica commune hoc habet Podagra, quod articulos occupet. Notum autem est ex Anatomicis, partes ligamentosas, præ reliquis partibus mollibus ex subtili consistipataque, partium fabrica constare, ita ut illa tota pallida sit & parum cruoris rubri, sed serum tantum, ipsoque tenu-

tenuiores humores, admittat. Quare hinc etiam sequitur, materiem Podagricam esse substantiam subtilissimam, quæ per vasa minus arcta facile transit, sed tantum obstacula in maxime subtili ligamentorum constructione experitur. Quæ resistantia materiei circulantis itineri opposita præcipua Podagræ symptomata producit.

§. III.

Ita probata substantiæ Podagricæ subtilitate, jam videndum est, qualis sit ipsius indoles. Illam acrem esse, imo acerrimam facile persuadebunt suis ejulatibus crudelissimæ hujus Deæ subditi & martyres. Sed tamen unicum hoc argumentum rem non conficiet, quum & simplex inflammatio sanguinea propter distentionem & distractionem membranarum nervorumque inflammatae partis inmanem dolorem passim excitet. Verum alia supersunt argumenta, hujus acrimoniæ intensitatem apodictice probantia. **E** Medicorum nimirum ob-

servationibus unicuique notissimum est, quod materies Podagrica in nativo suo loco jugiter congesta atque inde subita metastasi ad nobilem aliquam partem internam translata, ibi quælibet mala, summam acrimoniam testantia, producat. Ad pulmones enim traductum Podagræ malum excitabit hæmoptysin; idem ad intestina fluens dysenteriam; renibus in- pactum mictum cruentum, & quæ alia hujus farinæ sunt innumerabilia.

Materiei Podagricæ acrimonia evidentissime etiam probatur effectibus, quos hic morbus in partibus, quas occupat, producit. Repetito enim in articulos congesta Podagra, organisationem articulorum destruit, vasa, succum phosphorico seleniticum, ossium nutritioni destinatum, vehentia corrodit. atque hinc succus ille in cavum articulationum effusus, ibi condensatur, creatque istos nodos tophosque, quos non ut ipsam Podagram, sed tantum ut sequelam nativæ partium organisationis per acre podagricum destructæ salutamus.

§. IV.

Commode igitur definitur Podagra ut obstructio dolorifica subtilissimorum vasculorum seroso lymphaticorum, quæ per ligamentosam fabricam distribuuntur. Nam sedem veræ Podagræ in articulis, & non, uti nimis fideles Irritabilitatis Hallerianæ patroni contendunt, in tunica adiposa & cute fore quærendam, nobis certissimum esse videtur ex nodis, Podagræ sequelis, qui ipsos articulos occupant. Nec non ex natura accessuum Podagricorum, illi enim, si genuini & vehementissimi fuerint,prehenduntur profunde in articulis absconditi, absque dolore vel rubore cutis. Dum, simulac ad partes exteriores transferri incipit malum, ejus maxima vehementia etiam superata est.

§. V.

Causæ adfectuum podagricorum remotæ, uti notum est, sunt quamplurimæ, præsertim AVITA prædispositio & acce-

vinosum tartareum in sanguinem vini abusu introductum, vel saltem hujus materie actione ejusmodi degeneratio in solidis producta, ut illa alias haud percipiendam Podagræ acrimoniam jam generent, vel saltem præsentem retineant. Simul etiam docuit experientia, pro Occasionali hujus mali causa, præ reliquis agnoscendum fore omne id, quod primarum viarum tonum destruit. Unde etiam nimius purgantium usus Podagricis admodum noxius est; dum e contrario leniter calefacientia stomachica, præ reliquis universalibus medicamentis illis prodesse experimur.

§. VI.

Quod curam hujus mali attinet, illam e vulgo adhibitis medicamentis non sperandam fore, quod moneamus, haud necessarium est. Inmortalis Sydenhami methodum diæteticam quidem magni facimus, sed simul ipsius rigorem, dissolutioribus haud facile persuadendum, lugemus, ne jam addamus diætam lac-
team

team haud unicuique convenire. Arrident magis salutaria Swietenii de victus instituendi ratione monita, sed neque illa unicuique convenire Podagrico fatemur. Maxima igitur cum aliis artis cultoribus adfecti fuimus hilaritate, quum felicissimas legeremus curationes, solutione resinæ Guajacinæ in Taffia, tam in America quam & in Europa procuratas; sed simul quamplurimum de egregia, quam conceperamus, spe decedebat, quum cum aliis observarem, calidissimum hoc medicamen haud omnibus sed paucis tantum, convenire, quum sua adustione in temperiebus omnibus, calidis gravissimas imo lethales viscerum producebat degeneraciones.

Nec tamen omni spe bonorum eventuum hoc infortunio decidimus. Haud defuerunt enim, qui vitium cognitæ solutionis commodo aliquo opposito emendari posse existimantes, resinam memoratam solverunt in spiritu Nitri dulci, ita ut, pro unaquaque resinæ uncia, quatuor uncias spiritus in usum voarent, & solutionem e commodo menstruo,
ex,

ex, gr. vino albo, ter de die gutatim, ad guttas triginta vel plures, pro aetatis viriumque ratione propinarent, hac enim ratione vidimus, podagricam materiem sæpe, absque ulla noxa remanente per blandam diaphoresin fuisse profligatam.

§. VII.

Podagræ profligandæ gratia etiam varia externa commendata fuerunt. quæ adfectæ parti applicarentur, quorum certe pessima, fuerunt retropellentia, & hoc respectu quoque opiata, quum illa, intus hic etiam haud absque summa prudentia exhibenda, extus admota certissime Podagram versus interiora retropellant.

Melioris omnino notæ sunt blanda emollientia, tum & acria extus admota, quæ quodam respectu oppositæ indolis medicamina, derivante indole satis similem sæpe producunt effectum sed & hæc sæpe actione carent, imo malum augent. Unde Sydenhamus concludebat,

bat, hæc omnia potius rejicienda, quam in usum vocanda fore.

Ardor moxæ, vis cantharidum & dolorifica scarificatio etiam suos nacti sunt patronos; & certe mali naturæ nihil magis consentaneum videtur, quam commodo aliquo locali evacuante materiem versus exteriora trahere & sic pro parte evacuare. Mirum igitur, jam a Cælio Aureliano in hoc morbo felicissime adhibitas hirudines, ita in desuetudinem abiisse, ut nuper tantum a Paulmajero ex oblivione protractæ & cum egregio successu demum adplicatæ sint.

Ut autem hirudines optimum effectum præstent, bis vel ter de die plures hirudines loco adfecto admover, illo tamen prius præparato cataplasmate, quatuor horarum tempore ante hirudinum applicationem admoto, quod conficiebatur e calce viva, semine sinapi & sulphure ana junctis, & cum oleo olivarum mistis, cujus loco in subjectis frigidioribus acrioribus etiam utebatur stimulis. Atque raro utilissima, & morbi naturæ congrua hæc methodus, egregio caruit successu.

THESES DEFENDENTIS.

I.

n omni casu sufficientia
virginitatis signa non dantur.

I I.

In variolis regularibus liber aëris accessus eximium est remedium.

I I I.

Hydrops , Cachexia , Arthritis ,
Phthisis pituitosa & Leucorrhœa plerum-
que vitio quodam adsimilationis oriun-
tur.

I V.

Minime procedit Sydenhami Doctri-
na, quod equitatio in Phthysi pulmonali
fere

fere æque specifica fit, ac cortex in febribus intermittentibus.

V.

Urinarum inspectio minime inutilis est, sed eadem sola nitentes prognoses, sunt absurdæ.

V I.

Sanguis vita gaudet.

V I I.

Radix Astragali exscapi summi usus est in Lue Venerea.

V I I I.

Radix Caricis Arenariæ, in Germania ubique occurrens, Sarsaparilla viribus haud inferior videtur.

I X.

Recens carcinoma raro cum fortunato eventu extirpatur, inveteratum vero nunquam.

X. Re.

X.

Remedia Anticancrofa laudes suas debent agyrtarum fraudibus vel eorundem inscitiae.

X I.

Solorum tendinum læsiones vix videntur dolorificæ vel periculosæ.

X I I.

Liquoris Nervei existentiam defendimus.

X I I I.

Mercurii vivi drachma una, cremoris tartari unciis duabus extincta præbet pulverem antivenereum remediis Plenkianis viribus parem.

X I V.

Magnetismi animalis utilitatem in epilepsia aliisque morbis convulsivis sæpe egregiam esse, experientia fulti asserimus.

